

καθόσον, κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς, ἡ μόνον γεωργικαὶ οἰκογενεαὶ ἀναλογοῦσιν ἐφ' ἐκάστου τετραγωνικοῦ χιλιομέτρου· ἂν δὲ τὴν ἀναλογία ἀυτὴν περιορίσωμεν εἰς τὰς καθαρῶς γεωργικὰς οἰκογενεαίς, ἀφαιροῦντες τὰς ποιμενικὰς, ἡ σχέσις περιορίζεται εἰς 3 περίπου οἰκογενεαίς ἐφ' ἐκάστου τετραγωνικοῦ χιλιομέτρου.

ΛΕΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΟΣ ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΑΦΟΣΙΩΣΙΣ

Ὁ ἐξ Ὀλλανδίας σοφὸς Γρότιος, ὁ δημιουργὸς τοῦ ἐθνικοῦ δικαίου, καταδικασθεὶς τὴν 17^{ην} ἑκατονταετηρίδα, ἕνεκα πολιτικῶν ἐρίδων, ὑπὸ τοῦ ὑπερισχύσαντος κόμματος εἰς αἰωνίαν ἐρκατὴν, ἐφυλακίσθη εἰς τὸ φρούριον Λουβεστέικ· ἡ ἀφοσιώσις ὅμως καὶ ἡ ἐπιτηδειότης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἔσπασαν αὐτὴν μετὰ δύο ἔτη κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Κατοικήσασα εἰς πόλιν παρακειμένην εἰς τὸ φρούριον, τὴν καλουμένην Γόρκομ, ἐπεσκέπτετο τὸν ἄνδρα αὐτῆς ὁσάκις ἐπετρέπετο, ἐπετρέπετο δὲ σπανίως, καὶ συνεδέθη διὰ στενωπάτης φιλίας μετὰ τῆς γυναικὸς τοῦ φρουράρχου. Ἐνίοτε ἔστειλεν εἰς τὸν σύζυγον αὐτῆς μέγα κιβώτιον πλήρες λευκῶν ἱματίων, τὸ ὁποῖον ἀντεπεστέλλετο μετὰ τῶν βυπαρῶν. Οἱ δὲ φύλακες ἐπεσκέπτοντο πάντοτε ἐπιμελῶς αὐτὸ καὶ φερόμενον καὶ ἀποπεμπόμενον.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου ἔτους παρατηρήσασα ὅτι οἱ φύλακες βαρυνθέντες νὰ ἐξετάζωσι τὸ κιβώτιον, ἐπέτρεπον τὴν διάβασιν αὐτοῦ, ἔβαλε κατὰ νοῦν νὰ εὐκολύνη τὴν δραπέτευσιν τοῦ συζύγου τῆς θέτουσα αὐτὸν ἐντὸς τοῦ κιβωτίου. Ἐνεκα τούτου ἔδοκίμασεν ἔαν τὸ πρᾶγμα ἦτο κατορθωτόν· ἦνοιξεν ὁπᾶς τινὰς εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔμελλε νὰ τεθῆ ἡ κεφαλὴ, καὶ ἐξαπλωθεῖσα ἐντὸς τοῦ κιβωτίου, ἔμεινεν ἐντὸς αὐτοῦ δύο περίπου ὥρας, τὸσον καιρὸν δηλαδὴ ὅσος ἔμελλε νὰ δαπανηθῆ εἰς μετακόμισιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ φρουρίου εἰς Γόρκομ. Ἡ δοκιμὴ ἐπέτυχε.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐπισκεφθεῖσα τὴν γυναῖκα τοῦ φρουράρχου εἶπε μεταξὺ ἄλλων·

«Ὁ σύζυγός μου ἐργάζεται ὑπὲρ τὸ δέον, καὶ ἡ ἐργασία καταστρέφει τὴν υἰγιάν αὐτοῦ· αὐριον μέλλω νὰ ἐπισκεφθῶ αὐτὸν, καὶ σκοπεύω νὰ λάβω τὰ σπουδαῖα βιβλία, νὰ βάλω αὐτὰ εἰς τὸ κιβώτιον, καὶ νὰ στείλω ἀντ' αὐτῶν ἄλλα διασκεδαστικά.»

«Καλὰ θὰ κάμῃς», ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ τοῦ φρουράρχου.

Ἡ τολμηρὰ γυνὴ τοῦ Γροτίου εἶχεν ἐκλέξει τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην, διότι ἐγίνωσκεν ὅτι ὁ φρουράρχος θὰ ἦτο ἀπών. Ἐλθοῦσα εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Γροτίου ἐξήπλωσεν αὐτὸν μεταξὺ τῶν βιβλίων, ἔσυρε τὸ κιβώτιον εἰς τὴν θύραν, ἔκλεισεν αὐτὸ καὶ ἐκάλεσε τοὺς στρατιώτας, οἵτινες

συνειθίζον νὰ μεταφέρωσιν αὐτὸ μέχρι τῆς ἀμάξης, μενούσης παρὰ τὸν πύργον τοῦ φρουρίου.

«Πόσον εἶνε βαρὲα σήμερον τὰ ρούχα! εἶπέ τις αὐτῶν.»

«Δὲν εἶνε ρούχα, ἀπεκρίθη ἐκεῖνη, ἀλλὰ βιβλία.»

Φαίνεται ὅτι τῶν στρατιωτῶν τις, ἰδὼν τὴν ταραχὴν τῆς γυναικὸς, τὴν ὁποίαν δὲν κατόρθωσε νὰ προσποιηθῆ ὅλως δι' ὄλου, ἐζήτησε τὸ κλειδίον· ἐπειδὴ ὅμως δὲν εὗρέθη, δὲν ἐπέμεινεν. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ διαβάσα ἡ σύζυγος τοῦ φρουράρχου·

«Ἄ! εἶπε πρὸς τὴν τοῦ Γροτίου, πέρνεις τὰ βιβλία τοῦ ἀνδρός σου; ἔχεις δίκαιον.»

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Γρότιος ἔφρασεν εἰς Γόρκομ υγιῆς· καὶ ἐμβὰς ἀμέσως εἰς ὄχημα, ἦλθεν εἰς Ἀμβέρστην, μακρὰν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. Ἀλλὰ δὲν ἔμεινε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐλευθερά, διότι παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστήριον ἐπ' ἐγκλήματι. Καὶ τοῦτο μὲν ἠθέλησε νὰ καθεῖρξῃ αὐτὴν ἀντὶ τοῦ δραπέτευσαντος, ἀλλὰ τὰ Etats-Généraux ἀπέλυσαν αὐτὴν.

Εἰς τοιαύτην γυναῖκα, εἶπέ τις τῶν ἐνδόξων συγγραφέων, ἔπρεπε νὰ στηθῆ ἄνδριὰς, διότι εἰς αὐτὴν ὀφείλονται τὰ θαυμαστά συγγράμματα, ἅτινα ἐξεπόνησεν ἐλευθερωθεὶς ὁ σύζυγος αὐτῆς.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Ἡ Κλεφτοποῦλα.

Στὸν Ἄϊ Ἐλιά, στὸν Πλάτανο, ψηλὰ στὴν κρούα τῆ θρύσι
Ἔχουν οἱ κλέφταις μάζωμα, τὰ τρία καπετανάτα,
Ἔχουν ἀρνιά πὺ φένουε, κριάρια σουβλισμένα,
Ἔχουνε καὶ γλυκὸ κρασί γιὰ τὸ καλὸ τὸ κέφι,
Ἔχουν καὶ κόρην ὠμορφη πὺ τούς κερνάει καὶ πίνουε,
Κόρη σὰν ἦλιος ὠμορφη, ξανθὴ καὶ μαυρομάτα.
Τέσσαρους γρόνους περπατῆ μ' ἀρματολούς καὶ κλέφταις,
Κανεὶς δὲν τὴν ἐγνώριζεν ἀπὸ τὴν συντροφιά της·
Κ' εἶε πὺ βίχουσαντα σταῖς τρεῖς κ' ἐβρίχων τὸ λιθάρι,
Ἀπὸ τῆ ζωῆ τὴν πολλὴ κ' ἀπ' τὴν πολλὴν ἀνδρεία της
Ἐθλυκωθήκαν τὰ κομπιά, τῆ γέηκαν τὰ τσαποράζια,
Καὶ τῆς ἐβάν' ὁ κόρπος της ἄπρος ὡτὰν τὸ χιόνι.
Οἱ καπετάνοι τὴν κυττοῦν κ' ὄλα τὰ παλληκάρια,
Ὅνας τηραῖε τὸν ἄλλονε, τὸ τί νὰ ποῦν, δὲν ξέρουε.
Ἀρχίνεσαν καὶ τῆ βωτοῦν κ' ὄλοι τὴνε ζετάζουε·
— «Κόρη μ' τί μάνε σ' ἔκαμε, τί μάνε σ' ἔχει κάμει;» —
— «Παιδιά μου μὴ θυμιάνεστε, μὴ παραξενευθεῖτε,
Κ' ἐμὲ μάνε μ' ἐγέννησε, μάνε σὰν τὴν δική σας·
Ἐκαμὰ Τούρκαις ὀρραναῖς, ἔκαμὰ Τούρκαις χήραις,
Τώρα πὺ γέη' ὁ κόρπος μου, καλόγερα καὶ νὰ γένου.» —

ΑΛΠΘΕΙΑΙ

* * Ἀἰ φοβερώτεροι ὕβρεις λησιμονοῦνται πολ-
λάκις εὐκολώτερον ἀνοήτων τινῶν λόγων, διαφυ-
γόντων ἐξ ἀπλῆς ἀπροσεξίας.

* * Πάντες ζητοῦμεν πάντων τὴν εὐνοίαν,
καίτοι θέλοντες νὰ νομιζόμεθα ἀνώτεροι πάντων.

* * Διὰ μόνους τοὺς μαθηματικὸς εἶνε ἡ
εὐθεῖα γραμμὴ ἡ συντομωτέρα πρὸς μετάβασιν
ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο σημεῖον· ἐν δὲ τῷ καθ' ἡμέ-
ραν βίῳ συμβαίνει πολλάκις ἀκριβῶς τὸ ἀνά-
παινον.

* * Εὐκολώτερον συγχωροῦμεν τοὺς γελῶν-

τας, όταν σπουδαιολογᾶμεν, ἢ τοὺς μὴ γελῶν-
τας, όταν ἀστευεῦσθεθα.

* * * Εὐκόλον εἶνε νὰ συνεννοηθῶμεν μετ' ἀν-
θρώπου, τοῦ ὁποίου δὲν συμμερίζομεθα τὴν θλί-
ψιν, οὐχὶ ὅμως πρὸς ἐκείνους ὧν δὲν ἐννοοῦμεν
τὸ μεϊδιάμα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

~ Τὰ βούτυρα ἔχουσι τὸ ἄρωμά των ἔκ τινων
χόρτων, ἅτινα αἱ βόες τρώγουσι, καὶ ἐκ τοῦ ἀ-
ρώματος τινὰ τῶν βουτύρων εἰσὶ περίφημα· ὅταν
δὲ λειπωσι ταῦτα τὰ χόρτα, τὸ βούτυρον γίνε-
ται ἄχυρόν τε καὶ ἄοσμον. Ἐν Σιλεσίᾳ ὅμως ἀ-
γροκόμοι τις ἐπενόησεν ἀπλοῦν τινα, ἀλλ' ἔτι
χρηζόντα ἐπιβεβαιώσεως τρόπον, δι' οὗ μεταδί-
δει εἰς τὸ βούτυρον τὸ ἐλλείπον εἰς αὐτὸ ἄρωμα.
Ἐντὸς τοῦ καδίσκου του, κενοῦ καὶ πεπωμα-
σμένου ἀκριβῶς, ἔχει διαρκῶς κρεμάμενον μι-
κρὸν σάκκον ἐκ λεπτονήτου ὑφάσματος *καλικό*,
πλήρη ἀρωματικῶν τινων χόρτων κοινῶν ἔν τισι
λιθαδίοις. Ὅτε δὲ μέλλει νὰ δεῖρῃ τὸ πῖον τοῦ
γάλακτος ἀπρεῖ τοῦτον τὸν σάκκον καὶ ἀναρτᾷ
ἐπὶ τῶν πτερύγων τοῦ καδίσκου ἄλλους ἐλάσ-
σοντας, πλήρεις ὁσαύτως ἐκ τῶν αὐτῶν χόρ-
των. Οὕτω δερομένου τοῦ πῖου τοῦ γάλακτος,
μεταδίδεται ἀπὸ τῶν πτερύγων τοῦ καδίσκου
εἰς τὸ βούτυρον τὸ ἄρωμα καὶ τὸ μύρον τῶν
χόρτων.

~ Οἱ πυροσθέσται τῆς Βοστώνης προσέθηκαν
εἰς τὰ κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἐφόδια των τὴν δυ-
ναμίτιδα. Ὁ ἐξόχως ἐκρηκτικὸς καὶ καταστρε-
πτικὸς οὗτος παράγων εἶνε προωρισμένος ν' ἀ-
νατρέπη τοὺς τοίχους καὶ τὰς οἰκοδομὰς εὐκο-
λώτερον καὶ ἀκινδυνότερον παρὰ τὰ τέως ἐν
χρήσει μέσα. Γνωστὸν εἶνε, ὅτι διὰ νὰ κατεδα-
φίσωσιν οἱ πυροσθέσται τοῖχον ἢ οἰκοδόμημα ἀ-
ναγκάζονται πολλὰκις εἴτε ν' ἀναβαίνωσιν ἐπ'
αὐτῶν, ὅπως καθαιρέσωσι διὰ τῆς σκαπάνης ἢ
ἀναδέσωσι τοὺς ἀνασπαστηρίους κάλους, εἴτε νὰ
παρίστανται ἐγγὺς τῶν τοίχων, ἐὰν θέλωσι νὰ
μεταχειρισθῶσι κατ' αὐτῶν τὸν κριόν· ἐκ τού-
του δὲ συμβαίνουσι πολλὰκις πτώσεις καὶ συν-
θλάσεις θανατηφόροι. Ἀλλ' ἐκ τῆς δυναμίτιδος
οὐδὲς φόβος ὑπάρχει μὴ τι τῶν δυστυχημάτων
τούτων συμβῆ, διότι ἀρκεῖ πρὸς ἀνατροπὴν ὀλ-
μίσκος ταύτης τῆς ὕλης, ἴσος πρὸς μικρὸν ἀλ-
λάντα, ἐντιθέμενος εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ τοίχου καὶ
ἐξ ἀποστάσεως ἀναπτύμενος διὰ τοῦ μηχανι-
σμοῦ ἐντατῆς πυρεκβολοσφύρας.

~ Ἐν τῇ βιομηχανίᾳ τῆς κατασκευῆς τοῦ
χάρτου ἐγένοντο κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μέγι-
σται πρόοδοι. Πρὸς κατασκευὴν τοῦ χάρτου με-
ταχειρίζονται ἤδη διαφόρους ὕλας, πρὸ πάντων
φυτικᾶς, ἐξ ὧν εἶδος τι σπάρτου φουομένου ἐν Ἰ-
σπανίᾳ καὶ Ἀλγερίᾳ καὶ ὀνομαζομένου ἄλφα, τοῦ
ὁποίου γίνεται μεγάλη ἐξαγωγή, ἐκ τῶν δύο τού-
των χωρῶν ἀποστελλομένου εἰς Ἀγγλίαν. Ἐκ-

τὸς τοῦ εἰρημένου φυτοῦ γίνεται χρῆσις πρὸς
κατασκευὴν χάρτου καὶ ἀχύρου καὶ ζύλου.

~ Κατὰ τὸ 1876 ἐξήχθησαν ἐκ τῆς γῆς 273
ἐκατομμύρια τόννων ἀνθρώκων. Ἐκ τούτων ἡ
Ἀγγλία παρέσχεν 133 ἐκατ. τόννων, ἡ Γερμα-
νία 45 ἐκατ., ἡ Γαλλία 17 ἐκατ., τὸ Βέλγιον
14 ἐκατ., ἡ Αὐστρία 10 ἐκατ., καὶ αἱ Ἕνωμέ-
ναι Πολιτεῖαι 40 ἐκατομμύρια.

~ Τῶν κυνηγῶν τῶν διωκόντων τὴν πέρδικα
ἰσχυρίζομένων πρὸς δικαιολογίαν τῆς ἀπηνουῆς
αὐτῶν λαίμαργίας, ὅτι τὸ πτηνὸν τοῦτο ἐπάγει
δεινὴν φθορὰν ἀνὰ τοὺς ἀγρούς, σοφὸς τις γάλ-
λος ἀποκρίνεται, ὅτι διανοίξας τὸν στόμαχον
63 ὄλων περδικῶν, φονευθεισῶν ὑπὸ κυνηγῶν,
εὔρεν ἐν τῷ προλόβῳ ἐλάχιστόν τι μόνον ποσὸν
κόκκων σίτου· ἐπειδὴ δὲ τὸ κύριον τῆς τροφῆς
τῶν πτηνῶν τούτων εἶνε οἱ κόκκοι καὶ τὰ ρι-
ζόφυτα τοῦ κισσαμπέλου, καὶ ἐπειδὴ ὑπ' αὐ-
τῶν καταστρέφονται ἀναριθμητοὶ κισσαμπελοὶ,
ἢ πέρδιξ ἐξυπηρετεῖ ὑπερβαλλόντως τὸν ἀγρό-
την, ὅς τις φοβεῖται τὴν ἐπέλασιν τοῦ φυτοῦ
τούτου τοῦλάχιστον τόσον, ὅσον τὴν τῆς ἀγρώ-
στιδος.

~ Ἐν Παρισίοις ἐγένοντο πειράματα πρὸς
μεταβίβασιν τηλεγραφημάτων ἀνευ σύρματος
διὰ τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος. Πολὺς ἐγένετο λό-
γος ἐν ταῖς ἀμερικανικαῖς ἐφημερίσι περὶ τηλε-
γραφημάτων μεταβιβαζόντων εἰς μακρὰς ἀπο-
στάσεις τὴν ἀνθρωπίνην φωνὴν καὶ μουσικούς
τόνους. Κατὰ τὸ πλεῖστον τὰ γραφέντα περὶ τοῦ
ἀντικειμένου τούτου εἶνε πλάσματα ἀμερικανι-
κῆς φαντασίας.

~ Ἐν Γερμανίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς
Εὐρώπης ὑπάρχουσιν εἰδικαὶ σχολαὶ τῆς μα-
γειρικῆς. Ἐν τῇ Ἐθνικῇ σχολῇ τῆς μαγειρικῆς,
ἐν Λονδίῳ, φοιτῶσιν ἐφέτος 173½ μαθηταί, ἄρ-
ρες καὶ θῆλεις.

~ Ἡ ἐν Παρισίοις κατὰ τῶν ἐκ τοῦ καπνί-
σματος καταχρήσεων ἐταιρία ἐπροκάλεσεν ἐ-
σχάτως τὴν σύνταξιν τριῶν ὑπομνημάτων, χρη-
σίμων εἰς τὸν σκοπὸν τῆς, τριπλοῦν ἄθλον προ-
θεῖσα, ἥτοι 1^{ον} ἄθλον 400 φράγκων ὑπὲρ τοῦ
δημοδιδασκάλου, τοῦ συντάξοντος τὸ καλῆτε-
ρον ὑπόμνημα εἰς προφύλαξιν τῆς νεότητος ἀπὸ
τῶν κινδύνων, τῶν ἐκ τῆς προῶρου χρήσεως τοῦ
καπνοῦ· 2^{ον} ἄθλον 200 φράγκων ὑπὲρ τοῦ ἱα-
τροῦ, τοῦ ἀφηγηθησομένου τὰς πλείστας δια-
φερούσας ἄμα καὶ ἀνεκδότους παρατηρήσεις τῶν
ὑπὸ τοῦ καπνοῦ προελθόντων δυστυχημάτων·
καὶ 3^{ον} ἄθλον φράγκων 300 ὑπὲρ τοῦ συγγρα-
φῆως τοῦ καλῆτερου ὑπομνήματος περὶ τῆς κα-
κῆς τοῦ καπνοῦ ἐπηρεῖας εἰς τὰς σπουδὰς πρὸ
πάντων τῆς ἐν τοῖς γυμνασίοις νεότητος καὶ τῆς
ἐν τοῖς εἰδικαῖς σχολαῖς, πολιτικοῖς τε καὶ στρα-
τιωτικοῖς.

~ Ἡ ὕλη ἢ γνωστοτάτη πρὸς κατασκευὴν
πιπῶν, τὴν ὁποίαν ἐκ τῆς χροῖας τις οἶ μὲν γάλ-